

Gent UdG a la Fundació Astrid-21

Fa vint-i-un anys que es va crear la Fundació Síndrome de Down de Girona i Comarques Astrid-21. Naixia, gairebé, al mateix temps que la UdG. No és estrany, doncs, que els professionals que treballen al centre hagin fet la seva formació en aquesta universitat.

/Carles Gorini/

Astrid és una fundació que des de fa vint-i-un anys treballa per la inclusió de les persones amb discapacitat intel·lectual. Al principi centrada en persones amb síndrome de Down, però des de fa temps oberta a altres discapacitats. Es treballa amb les persones amb discapacitat en el transcurs de les diferents etapes de la seva vida, per tal que se sentin bé en el món que les envolta. També, és clar, a l'escola i en la introducció en el món laboral. El centre l'atén un grup de professionals que s'han format tots a la UdG. Són psicòlegs, pedagogs o educadors. És el cas de Judith Mezcuca, psicòloga, que explica que a Astrid, pel que fa a les persones amb discapacitat, «treballen cada cas de

manera personalitzada perquè els perfils de les persones són diferents». Mezcuca, a Astrid des de fa vuit anys, ha fet en aquest centre tots els papers de l'auca: va començar de monitora, va seguir d'educadora i, després, com a psicopedagoga. Actualment és responsable del programa escolar. «Les nostres activitats estan enfocades a fer-los més autònoms», assegura. L'objectiu amb què treballen és que hi hagi una bona inclusió del discapacitat, la qual cosa obliga a fer un seguiment continuat. Una de les condicions per assolir l'autonomia és aconseguir un treball. La pedagoga Sònia Font diu que en la integració dels discapacitats hi ha empreses de tota mena, que n'hi ha que senten la responsabilitat social

“Els discapacitats fan bé les seves feines i, a més, des del centre se'ls fa un seguiment exhaustiu; sempre hi ha un educador prop seu per reforçar els aprenentatges que fan.”

d'integrar-los, però que també n'hi ha que ho fan perquè les obliga la llei i, fins i tot, les que paguen per no incorporar-los. «Els discapacitats fan bé les seves feines i, a més, des del centre se'ls fa un seguiment exhaustiu; sempre hi ha un educador prop seu per reforçar els aprenentatges que fan», aclareix. Font és responsable del curs de formació ocupacional Connecta, que forma els discapacitats perquè assoleixin una adequada integració en el món laboral ordinari, un món en el qual tenen l'oportunitat «de relacionar-se amb gent nova i enriquir-se». Lúdia Moreno també és psicòloga, participa en el programa d'inserció i complementa la seva activitat docent impartint formació ofimàtica als discapacitats. Explica que n'hi ha que ho fan molt bé, que adquireixen un domini molt bo dels programaris perquè s'hi aficionen. Per al bon funcionament d'un centre com Astrid també calen uns altres perfils professionals, en aquest cas una persona que assumeixi la comptabilitat. És la funció que fa Hayet Bouniafa, que aquest curs acaba empresarials a la UdG. El repte que té al davant és diversificar les fonts de finançament, que «ara, en temps de crisi, s'han reduït».

De la UdG al món laboral

De les quatre professionals entrevistades, les tres terapeutes consideren que als estudis que han rebut els caldria encara una dosi més alta de pràctiques. «Una mica em va faltar saber aplicar la teoria al treball de cada dia», comenta la Judith. Mentrestant, la Sònia i la Lúdia asseixen. La Hayet, en canvi, considera que precisament les pràctiques són un dels actius més valuosos que ha incorporat en els seus estudis a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials. Totes coincideixen que trobar feina és una qüestió d'aptitud: les quatre treballaven en l'àmbit per al qual es formaven abans de finalitzar els estudis, la qual cosa els ha garantit l'ocupació. Amb tot, la Judith adverteix que «quan surts de la universitat has de fer-ho amb ganes

Hayet Bouniafa, diplomada en Ciències Empresarial.

Sònia Font, pedagoga.

Judith Mezcuca, psicòloga.

Lúdia Moreno, psicòloga.

d'aprendre moltes coses i, potser, no pots aspirar a col·locar-te en el lloc que et pertocaria per la titulació que tens». De fet, la relació amb la UdG flueix amb naturalitat. La Lúdia va trobar la feina a través de la borsa de treball i, gràcies als convenis signats, hi ha diversos discapacitats que treballen a les dependències de la UdG. També cal destacar l'experiència pionera Pis Amic, en la qual joves estudiants conviuen amb uns altres amb discapacitat en un pis de la residència d'estudiants.